

N:o 161.

Af herr **A. Göransson**, om ändrad lydelse af § 7 i gällande
bevillningsförordning.

I § 7 af gällande bevillningsförordning stadgas:

»För all behållen inkomst, vare sig af kapital eller arbete, skall med de undantag, som i § 11 omförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.»

Inkomst af kapital och inkomst af arbete äro här således med hvarandra likställda i afseende på skattskyldighet. Det torde dock icke kunna bestridas, att, vid jämförelse med arbetets idkare, kapitalets egare lättare kan utgöra sin skattskyldighet. Vid sådant förhållande synes det mig vara orätt, att den som eger t. ex. 12,500 kronors kapital icke skall betala större skatt än den, hvilken har 500 kronors årsinkomst af arbete; och att den, som är egare af t. ex. 20,000 kronors kapital, icke skall skatta mer än cirka $\frac{1}{3}$ mot den, som eger annan fastighet till ett uppskattadt värde af 20,000 kronor, kan jag heller icke finna vara med rättvisa och billighet förenadt.

På grund af hvad jag nu i korthet anfört vågar jag föreslå, att § 7 i gällande bevillningsförordning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 7.

Mom 1. För all behållen inkomst af kapital, skall, med de undantag, som i § 11 omförmålas, bevillning erläggas med två för hundra af inkomstbeloppet.

Mom. 2. För all behållen inkomst af arbete skall, med de undantag, som i § 11 omförmålas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

Och anhåller jag, att bevillningsutskottet vidtager de förändringar i taxeringslängdsformuläret och bevillningsförordningen i öfrigt, som för vinnande af motionens syfte kunna anses erforderliga.

Stockholm den 27 januari 1889.

A. Göransson.